

Nr 238.

Godkänd av första kammaren den 3 juni 1924.

Godkänd av andra kammaren den 3 juni 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner jämte en i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 103.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 14 mars 1924 dagtecknad proposition, nr 182, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av statsrådsprotokollet över ecklesiastikären den för samma dag, föreslagit riksdagen att godkänna de av departementschefen i nämnda statsrådsprotokoll förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar.

I samband härmed har riksdagen till behandling förehaft en inom riksdagen väckt motion, (II: 417) däruti hemställts, att riksdagen med avslag å Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 182 måtte för sin del besluta, att dyrtidstilläggen under ecklesiastikåret 1924—1925 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner måtte fastställas att utgå efter samma grunder, som gälla för ecklesiastikåret 1923—1924.

De nu gällande grunderna för utgående av dyrtidstillägg till ifrågavarande prästerliga befattningshavare äro till sina huvuddrag följande.

Till de i tjänst varande prästmännen utgår dyrtidstillägget under form av procentuellt tillägg, utgörande 33 procent av de med befattningen i fråga förenade kontanta avlöningsförmånerna, dock högst å 7,800 kronor, varjämte

till befattningshavare, vilken vid ingången av ecklesiastikåret 1923—1924 på grund av försörjningsplikt underhöll barn under 16 års ålder, utgår ett fast tillägg av 60 kronor för år räknat för varje dylikt barn, s. k. barntillägg.

Till innehavarna av prästerliga emeritilöner utgår dyrtidstillägget med dels ett belopp, bestämt i förhållande till ett för varje kvartal gällande grundtal, procentuellt tillägg, dels barntillägg, dels ock ett för varje kvartal lika belopp, fast tillägg. Det procentuella tillägget utmätas efter enahanda grunder som dyrtidstillägget till statens icke nyreglerade pensionärer med tillämpning av så kallad glidande skala. Barntillägget utgår till innehavare av emeritilön, vilken vid ecklesiastikårets ingång på grund av försörjningsplikt underhöll barn under 16 år, med 15 kronor för kvartal och varje sålunda underhållet barn, dock med iakttagande av viss begränsning.

Härjämte äger Eders Kungl. Maj:t enligt av riksdagen lämnat bemyndigande att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig minskning.

I proposition nr 5 har Eders Kungl. Maj:t framlagt förslag till ändrade grunder för utgående av dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst. I anslutning härtill är det förslag uppgjort, som innefattas i nu förevarande proposition angående dyrtidstillägg åt prästerliga befattningshavare för ecklesiastikåret 1924—1925. Beträffande statstjänstemännen föreslår Eders Kungl. Maj:t för befattningshavare vid oreglerade verk ett fixt procenttal av 33. Då enligt nu gällande grunder dyrtidstilläggen åt i tjänst varande befattningshavare skulle vid en antagen indexställning av 175 utgå efter 37 procent, innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag en nedsättning av procenttalet med 4 enheter. Denna nedsättning är avsedd att drabba endast de procentuella tilläggen. Med hänsyn härtill har det ansetts skäligt, att avståndet emellan statstjänstemännens och prästernas dyrtidstillägg ytterligare något minskas, förslagsvis till 3 procent, d. v. s. samma skillnad, som fastställdes att gälla för ecklesiastikåret 1918—1919, då prästernas procentuella dyrtidstillägg utgjorde 30 procent, under det att statstjänstemännens procentuella tillägg för år 1918 uppgick till $33\frac{1}{3}$ procent. För ecklesiastikåret 1924—1925 har sålunda prästernas dyrtidstillägg ansetts böra utgå med 30 procent av avlöningsbeloppet. Någon annan ändring skulle icke ifrågakomma i förhållande till nuvarande grunder.

I fråga om grunderna för dyrtidstillägg åt innehavare av prästerliga emeritilöner skulle enligt förslaget någon annan ändring icke vidtagas än att det procentuella tillägget skulle fixeras till 33 procent.

För statstjänstemännens vidkommande har riksdagen numera beslutit, att de för budgetåret 1923—1924 gällande dyrtidstilläggsgrunderna skola gälla även för budgetåret 1924—1925. I anslutning härtill skulle för de i tjänst varande prästmännen dyrtidstilläggsgrunderna för ecklesiastikåret 1924—1925 bliva desamma som för nästföregående ecklesiastikår. Riksdagen har

i fråga om statstjänstemännens dyrtidstillägg utgått från en medelindex av 173. Vid en dylik indexställning skulle dyrtidstilläggen utgå efter 36 procent. Utgår man vidare från samma skillnad mellan statstjänstemännens och prästernas dyrtidstilläggsprocent, som departementschefen tänkt sig, d. v. s. 3 procent, skola prästarnas dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 beräknas komma att utgå med 33 procent av avlöningsbeloppet. Jämväl i övrigt anser riksdagen nuvarande dyrtidstilläggsgrunder böra gälla för det ecklesiastikår, varom nu är fråga. Vidare bör, i analogi med vad som medgivits för det gångna ecklesiastikåret, Eders Kungl. Maj:t bemyndigas att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för ändring, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skäligen jämkning.

Innehavare av prästerliga emeritilöner böra enligt riksdagens mening, liksom hittills skett, även för ecklesiastikåret 1924—1925 bliva i nu förevarande hänseende i möjligaste mån likställda med pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst i motsvarande pensionsläge.

På sätt framgår av statsrådsprotokollet lämnar kyrkofonden tillgång till bestridande av de ökade utgifter, som kunna bliva en följd av de av riksdagen sålunda angivna grunder för dyrtidstilläggets utgående.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen

dels beslutat de av riksdagen här ovan angivna allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndigat Eders Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för ändring, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skäligen jämkning.

Stockholm den 3 juni 1924.

Med undersåtlig vörndnad.